

Vasara, pražydusi sausyje

TETJANOS JAGODKINOS TAPYBOS DARBŲ PARODA

Šaulių apskrities Povilo Višinskio viešosios bibliotekos III aukšto galerijoje eksponuojama paroda pristato Tetjaną Jagodkiną, ukrainiečių menininkę, gyvenančią ir dirbančią Kyjive. Tetjana baigė Kyjivo nacionalinę dailės ir architektūros akademiją, įgijo bakalauro ir tapybos magistro laipsnius. Be to, ji turėjo galimybę mokytis Paryžiuje, dalyvaudama kūrybinėse dirbtuvėse „Cite Internationale des Arts“.

Prof. Vaidotas JANULIS

Menininkė yra surengusi ne vieną personalinę parodą Ukrainoje ir užsienyje, tarp jų galima paminėti parodas „Mistets“ galerijoje Kyjive, parodą „Laiko pynės“ galerijoje „Ra“, taip pat „Eglės“ sanatorijoje Druskininkuose ir Birštone. Tetjana yra aktyvi plenerų dalyvė ir kuratorė, organizuojanti parodas Ukrainoje ir Lenkijoje.

Pastaraisiais metais Tetjana dalyvavo daugelyje plenerų, pavyzdžiui, 2024 m. 8-ajame tarptautiniame Valdo Busho plenero ir „Veisiejų pavasaris 2024“. Per 2022–2024 m. rengtus plenerus „Eglės“ sanatorijoje Druskininkuose ji kūrė darbus, atspindinčius gamtos nuotaikas ir grožį.

Jos kūryboje dominuoja peizažai ir gėlės, nes dauguma darbų buvo sukurti pleneruose gamtos

Vidurdienis.

apsuptyje. Tetjana semiasi įkvėpimo iš savo kelionių ir kūrybinių patirčių. Jos darbuose atsispindi aplinkos grožis ir natūrali atmosfera, kurią ji patiria dalyvaudama įvairiuose projektuose.

Tetjanos Jagodkinos paroda džiugina optimizmu ir nuoširdumu, atskleidžianti gilius autorės ryšius su gamta. Jos peizažai, kupini spalvų, atspindi tvirtą tapybos potėpį, o koloritas leidžia pajusti kiekvieno paveikslo nuotaiką ir emociją. Tvirta kompozicijos struktūra darbams suteikia stabilumą ir harmoniją.

Autorė subtiliai jaučia gamtą, regis, ne tapytojos ranka, o pats teptukas sklendo peizaže ir kuria nuotaiką, virpina orą skleidžiamas dažų ir skiediklio kvapą.

Tetjana meistriškai perteikia nuotaikas, ypač darbe „Vidurdienis“ (2024 m.), kuriame šviesa ir atspindžiai kuria gyvą atmosferą. O „Sešėliai“ (2024 m.) taip ir traukia žiūrovą į medžių paunksmę pasimėgauti ramybę ir švelnumu. „Poilsio zonoje“ (2024 m.) autorė perteikia raminamą atmosferą, kur dėl saulės vonių dienos poilsis tampa nuostabus. Ežero pakrantės bangos siūlo sustoti ir atsigaivinti,

o tai sukuria provokuojamą perspektyvą tiems, kurie trokšta pabėgti nuo kasdienybės.

Tetjanos darbuose užfiksuoti gėlių laukai vilioja savo kvapais ir spalvų sodrumu. Turtingo kolorito ir gilio lubinų laukas sužavi kiekvieną žiūrovą, kuris nutaria pasinerti į šią tapybos karalystę. Vaizduodama kompoziciją „Gėlės sutemus“ (2024 m.), autorė puikiai perteikia momentą, kai gamta ruošiasi miegoti – ramūs potėpiai ir santūrios spalvos kviečia prisėsti ir atsipalaiduoti.

Visai kitokį emocinį krūvį menininkė suteikia vaizduodama saulėgrąžą – Ukrainos nacionalinę gėlę. Jos dinamiškas ir ryškus tapybinis traktavimas išsiskiria parodos kontekste, deklaruodamas savo statusą, svarbą ne tik parodos erdvėje. Šis kontrastas tarp ramybės ir energijos suteikia parodai papildomą gylį ir praturtina žiūrovo patirtį. Estetiška Tetjanos Jagodkinos kūryba yra gili sąmoningumo apie gamtą ir jos nuotaikas išraiška.

Paroda Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešosios bibliotekoje veiks iki 2025 m. vasario 7 dienos.

Poilsio zona.

Rozinės gėlės.

Istorijos
ir kultūros
žurnalas

2024 • 2 (23)

PADUBYSIO KRONIKOS

NUMERYJE:

Rankane. Iširibano. Pristrinkome...
Kas muskandio Skandijos salą prie Lietuvos kraštų?
Mirtininkai su smurtu

Žurnalo viršelyje – Algirdo Kontrimo įamžintos Dubysos ištakos ties Bubių piliakalniu.

Pasitikime 23-ąją „Padubysio kronikų“ žurnalo numerį

Atkelta iš 7 psl.

Šiandieną neverta ginčytis, kas labiau myli Lietuvą ar kas ją smarkiau grynė. Tačiau visada garbinga pripažinti buvus baimių ar abejonių.

Intriguojantis mokslininko Vaidoto Kanišausko straipsnio pavadinimas „Kas nuskandino Skandijos salą prie Lietuvos krantų?“ prikausto dėmesį net pirmą kartą „Padubysio kronikas“ atsivertusiems. Tai daugiaplanė publikacija, kurioje analizuojamos prieš kelis tūkstančius metų galėjusios vykti istorinės, gamtos ir kitų mokslų sąlygotos pasaulio transformacijos. Reiškinių analizė pritaikyta itin kantriems ir atidiems skaitytojams.

Rubrikoje „Istorijos eskizai“ žurnalas pristato savo naują autorę, puikiai pažįstamą iš publikacijų kituose leidiniuose ar internetiniuose portaluose. Lietuvos kalbininkė, pedagogė, humanitarinių mokslų daktarė Janina Švambarytė-Valužienė pradeda straipsnių ciklą „XIX a. pabaigos – XX a. vidurio asmenybės: teisininkas Tadas Petkevičius“.

T. Petkevičius – artimai su Šiauliais susijusi, visai nepažįstama mums istorinė „asmenybė“, turėjusi aiškia vertybinę nuostatą ir pagal ją gyvenusi. „Kilmingos giminės atstovas, poliglotas, praėjęs tremties pragarus, KGB iki mirties persekiotas, visose jam tekusiose pareigoje dirbdamas nereklamavo savo gebėjimų. Tiesiog buvo ir išliko ištikimu Tautos švietėju.“

Nuolatinis žurnalo autorius Jonas Kiriliauskas, tęsia pasakojimą apie Pavenčių cukraus fabriko atsiradimo

ir gyvavimo istoriją. Ikkarinėje Lietuvoje šis fabriko architektūra bei įrangos modernumu gerokai lenkė giminingą objektą Marijampolėje. Be to, jo atsiradimas sąlygojo vietinės infrastruktūra gerinimą, kelių tiesimą ir tvarkymą.

Publikacijoje „Pavenčių cukraus fabriko atidarymo iškilnių atgarsiai, veiklos principai, ateities planai“ gausiai cituojami ano meto spaudos fragmentai, daug istorinių nuotraukų.

„Žymiausių šiauliečių“ rubrikoje teisininkas Alfredas Vilbikas siūlo 1-ąją dalį straipsnio „Žinomas nežinomas Peliksas Bugailiškis“. Tai labai įdomus pasakojimas apie garsų teisininką, visuomenės veikėją, kurio gyvenime būta daug paslapčių. Tarkime, A. Vilbikas pateikia paaiškinimą, kodėl įvairiuose rašytiniuose šaltiniuose skirtingi autoriai, net pat P. Bugailiškis, nurodo skirtingas gimimo dienas: gruodžio 18, gruodžio 30 ir gruodžio 31.

Nuosekliai ir plačiai autorius aprašo P. Bugailiško gyvenamojo laikotarpio buitį, verslus, religiją, švietimą spaudos draudimo metais.

Tradiciškai, naujajame „Padubysio kronikų“ numeryje spausdinami autentiški, niekur neskelbti, nekoregujami signataro Romualdo Ozolo jaunystės dienoraščių fragmentai. Tuomet būsimajam filosofui, Lietuvos Nepriklausomybės atkūrėjui tebuvo dvidešimt vieneri.

Žurnalo gerbėjai leidinį skaityti pradeda būtent nuo signataro jaunystės dienų aprašymų. Nežinia, ar iš pagarbos, ar – nostalgijos.